

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo (in ekspedicijski) v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 32.

V Ljubljani, v petek 8. februarija 1895.

Letnik XXIII.

Slovenski štajerski poslanci so izstopili iz deželnega zbora.

Iz Gradaca smo danes prejeli nastopno brzoglavno poročilo:

„Slovenski poslanci so izjavili začetkom današnje seje z ozirom na včerajšnji žaljivi predlog nemških liberalcev o celjskem vprašanju, v katerem protestujejo zoper vsak ukrep, v katerem bi se spoštovale kulturne potrebe in pedagoški oziri v korist slovenskega naroda ter proglašajo Slovence na Štajarskem povsem brezpravnimi, nadalje z ozirom, da je pri takih nazorih deželnozborske večine uvaževanje kakoršnih koli še tako opravičenih narodnih tirjatev slovenskih popolnoma izključeno, da ne morejo dalje sodelovati v deželnem zboru. Slovenski poslanci so zapustili Gradec ter skličejo kmalo volivne shode, da pojasnijo svojim volivcem svoje stališče.“

Terorizem liberalne stranke, ki se je pokazal pri včerajšnji seji označujemo na drugem mestu. Kar so storili naši slovenski poslanci ti stranki v odgovor, je vredno zastopnikov slovenskega naroda. Liberalizem se je na Štajarskem pokazal nestrpnega in grdega, kakeršen je; naši poslanci so pa tudi pokazali, da ne pusté zaničevati slovenskega ljudstva in da se zavedajo, da govore v imenu tretjine štajerskega prebivastva. Živeli!

O lovstvu!

V 2. številki „Kmetovalca“ letošnjega leta je natisnjen članek veleblag. g. Antona grofa Barbo-ta, ki obsoja peticijo kmetijskih podružnic glede premembe lovskega zakona. Da si je g. grof izvrsten kmetovalec, vendar je tudi lovec, kar sam priznava, zatoraj mu gotovo peticija ne more biti po godu. Peticija do deželnega zbora želi, da bi se oziralo na koristi kmetovalcev, ne pa na koristi lovecev. Obojne koristi se pa nikakor ne strinjajo. Kmetovalec želi, da bi se število divjačine, ki mu škodo dela, vedno manjšalo, lovec pa obrača vso svojo skrb na to, da „redi in vzgoja divjačino“, kakor piše g. grof. Pri vsem je g. grof za to, da bi imel lovec pravico zajce in mačke na prostem streljati ter trdi, da bi psi z veliko skrbjo privabljeni srne prignali, da miši koristne ptice uničujejo. Divjačino priženejo lahko tudi lovčevi psi na drug lovski okraj. Da mačke kacega ptička pojedó, je žalostna istina. Tudi v domači hiši naredi mačka marsikako škodo, in vendar jo cenijo kot koristno žival, ker vniči mnogo mišij. Da pa niso miši samo doma, ampak tudi na polji in da so po mnogih krajih miši vso žetev vničile, to mora biti g. grofu kot kmetovalcu pač znano. Dasi se v novejšem času priporoča za pokončevanje poljskih mišij Loefflerjev tifozni bacil, vendar je pridna mačka še najbolj vpešno zatrla mišijo zalego; Loefflerjevo sredstvo se pa nikakor ni povsod obneslo. Za-

torej naj lovec nikakor ne preganja mačke. Gospod grof hoče, da bi sleherni sadjarjec drevesca namazal, potem se jim baje zajec ne bode približal.

Naj bi tudi povedal gospod grof s kakšnim sredstvom naj bi se drevesca namazala! Ako pove zanesljivo sredstvo, katero bode vselej divjačino odgnalo, sredstvo, katerega dež ne bode izpral, sredstvo, katero ne bode škodovalo razvoju drevesca, sredstvo, ki tudi za reveža ne bode predrago, potem bode jeden največjih dobrotnikov sadjarjev, pridobil si bode neveljive zasluge za blaginjo narodovo. Pa nesamo Slovenci bodemo hvaležni; vsi narodi, ki se pečajo s sadjarstvom bode s hvaležnostjo imenovali ime onega moža, ki je imel tak izvrsten pripomoček proti zajčjemu zobu. Vemo, da priporočajo razni trgovci mazila, ki baje odženejo zajca. Toda taka mazila se še niso obnesla. Viljem Klenert, lastnik največje drevesnice na Štajarskem, piše v svoje letošnjem ceniku tako-le:

„Velikanska je škoda, katero naredi divjačina pri mladih drevescih, vsajenih na polju. Sredstva, ki so se dosedaj rabila, kakor mazanje ali ovijanje, so se skazala kot nedostatna“. Nadalje piše, da je jedino sredstvo, ki res obvaruje drevesce pred zajčjim zobom železna pocinjena mreža, ki se dene okrog drevesca. Deset tacih mrež, visocih samo 1-2 m stane pa 9 gl. Komaj revnega kmetovalca pregovorimo, da žrtvuje nekaj desetice in kupi pri kmetijski družbi drevesca. Kdo ga bode mogel še nagovoriti, da bi sadil drevesca, ako bode moral kupovati še tako drage mreže?

Ako g. grof kaže, koliko dohodkov da lov občini daje, odgovorimo na to, da bode lovski zakon zahteval, da se prihodek od lova razdeli med zemljiščne posestnike. Se le, če se v 6 mescih nihče ne oglasi, se sme porabiti za občinske potrebe. Bilo bi pač pametno, da bi se zakupnina ne delila med posestnike. Koliko dela, koliko pisarij bodo imeli župani s temi računi. K županstvu bode klican vsak zemljiščni posestnik in marsikateri bode dobil 1 kr., 2 kr. Ali bi ne bilo bolj primerno, da bi se dohodek lova porabil za splošne namene dotičnih posestnikov. To ni res, da občinski lovi dajo dohodke, ki se cenijo kar na stotake. Poznamo lovsko okrožje dolgo na tri ure, široko poldrugo uro, ki donaša samo 26 gl. zakupnine, dasiravno divjačine kar mrgoli. V neki drugi občini, ne dosti manjši, plačuje zakupnik lova 6 gl. na leto. To radi tega, ker ni prišlo mnogo ljudij k družbi lova. Marsikateri si tudi ne upa priti dražiti, ker porabijo bogataši vsa mogoča trestva, da jim nihče štrane ne zmeša.

Gospod grof se sklicuje na razmere po drugih deželah, kako se drugod varujejo postavnim potom koristi lovecev. Nam se tudi znani lovski zakoni raznih kronovin, a reči smemo, nobeden lovski zakon ne izroča kmetovalca tako na milost in nemilost loveca, kakor ravno lovski zakon za Kranjsko. Na Češkem, na Gorenje Avstrijskem, na Koroškem in po mnogih drugih kronovinah se nikakor ne zahteva, da bi moral kmet zavarovati svoja drevesca pred divjačino, sicer bi izgubil pravico do odškodnine. Zato je za vsako kronovino skazano, da se je plačala kaka odškodnina, na Kranjskem se pa taka odškodnina sploh ni plačevala, ker je zakon varoval loveca. In sedaj hoče vlada, hočejo mnogi deželni poslanci dosedanje krivično določilo zopet ohraniti!

Saj nimajo nekateri gospodje srca za potrebe kmetov, ne poznajo njegovega gorja. Da ima le gospoda svoje veselje, drugo jih ne briga! „Svaka sila do vremena“ pravi hrvatski pregovor. Prišel bode tudi čas, ko bode slovensko ljudstvo sodilo o tacih zastopnikih, ki mu kujejo verige tlačanstva. Jako se toraj vara gospod grof, ako misli, da poljedelci ž njim vred obsojajo peticijo kmetijskih podružnic. Od kod vendar, da ima peticija toliko podpisov? Podpisani so zgolj zavedni, umni kmetovalci, saj le taki so udje kmetijske družbe. Ali meni gospod grof, da so slovenski kmetovalci tako malo razsodni, da ne vedo kaj podpišejo? Vže leta in leta so kmetovalci na raznih shodih in zborih zahtevali premembo lovskega zakona. S peticijo so pa pokazali v katerih zadevah ravno zahtevajo preuredbe.

Štajerski deželni zbor.

Včeraj je v 10. seji deželnega zbora odgovarjal cesarski namestnik na interpelacijo nemško-konservativnega poslanca Herka, katero so podpisali tudi slovenski poslanci, da naj namreč vlada naroči podrejenim oblastvom, da pouče ljudstvo o pregledu zemljišnega katastra ter naj pozivljejo vse zemljiške posestnike posestnike, da svoje zahteve in pritožbe po županih naznanjajo političnim oblastvom.

Namestnik stvar pojasni ter izjavi, da se je naročilo vsem podrejenim oblastvom evidenčnim, finančnim in političnim uradom, da zemljiškim posestnikom stvar pojasne ter s tem v ta namen vkrenejo vse potrebno, da se pregled katastra izvrši zemljiškim posestnikom v korist.

Na dnevnem redu je bila kot prva točka poročilo obč. odseka o pravilniku za posle, katerega predloge je deželni zbor soglasno vsprejel.

Pri točki, da naj se ustanovi na predlog deželnega odbora narodno-gospodarski svet za Štajersko vnel se je živahen razgovor. V imenu odseka za deželno kulturo je grof Kotulinsky v obširnem poročilu pojasnoval potrebo takega narodno-gospodarskega sveta, pri katerem bi kmetovalci imeli vselej zanesljivega svetovalca in podpornika v narodno-gospodarskih stvareh.

Poslanec dr. Link je zaradi nejasnosti in pomanjklivosti predloge zato, da se vrne deželno-kulturnemu odseku v nadaljno proučevanje.

Dr. Starkel podpira ta predlog, ob enem pa izjavlja, da ima vsa ta stvar še drugo kočljivo stran. Deželni kulturni nadzornik, ki bi bil načelnik nameravanega narodnogospodarskega sveta bi moral znati oba deželna jezika. (Glasovi slovenskih poslancev: „To je čisto naravno!“) S tem pa bi se storil nevaren korak za poslovenjevanje deželnih uradnikov, napravila bi se pot za dvojezične deželne urade; zoper to pa govornik najodločneje oporeka ter pričakuje od deželno-kulturnega odseka, da iz predloge odstrani točko, ki govori o znanju obeh deželnih jezikov.

Poslanec dr. Srnec ne pričakuje od novo nameravanega narodno-gospodarskega sveta nobenih praktičnih vspehov. Že do sedaj ima kmetijstvo preveč raznovrstnih kompetencij, kamor se mu je obračati v prepornih zadevah. Denar za kmetijstvo naj bi se bolj praktično porabljal in potem bi se gotovo doseglo več vspehov. Na to, kar je omenjal dr. Starkel, se on ne bo oziral, kajti samo po sebi

umevno je, da deželni kulturni nadzornik mora znati oba deželna jezika, ako hoče iti po vsej deželi med ljudstvo ter žnjim neposredno občevati. Dr. Srnc obžaljuje, da se nasproti Slovincem tako ne-taktno postopa, kakor je to storil dr. Starkel.

Nemško-konservativni poslanec Proboscht izjavlja, da je zato, naj se predlog vrne odseku, pa ne iz vzroka, katerega je navedel poslanec dr. Starkel (Bravo pri Slovincih). Točka o potrebi znanja obeh deželnih jezikov mora ostati v predlogi, ker brez te zahteve se ne more opravljati določeni posel; pri nas torej treba da je tudi vešč drugzega deželnega jezika (Pohvala pri Slovincih. Poslanec Vošnjak: Te vedne hujskarije!) Slovinci bodo tudi morali plačevati nadzornika. Dr. Starkel naj ne pozabi, da kar on nima rad, da bi mu kedo storil, tega naj tudi on drugemu ne stori.

Poslanec Jermán pravi, da je on zato, naj se predloga ne vrača zopet odseku, marveč naj se naravnost odkloni.

Poslanec dr. Jurtela opozarja na mnoge pomanjkljivosti, ki se nahajajo v poročilu o postavnem načrtu.

Nato se izroči predlog deželno-kulturnemu odseku v nadaljno poročanje.

Kranjski deželni zbor.

(XI. seja dne 8. febr. 1895.)

Deželni glavar O. Detela otvori sejo ob pol 11. uri. Razna poročila deželnega odbora in predložene prošnje se izročé finančnemu in gospodarskemu odseku. Na to deželni glavar odgovarja na interpelacijo poslanca Hribarja in tovarišev zaradi znane prepovedi samoslovenskih napisov v Ljubljani nastopno:

Predmet interpelacije je stvar, katera spada v samosvoje področje mestne občine ljubljanske. Vsled § 23. deželnega reda za vojvodino Kranjsko določuje občinski zakon ali druge posebne naredbe (statuti) delavnost deželnega zbora v občinskih rečeh. Po § 81. občinskega reda, alinea 2, za dež. stolno mesto Ljubljano, kjer je vse naštetó, kar spada v področje dež. zbora, je brez dvoma, da predmet te interpelacije ne spada v področje dež. zb.; marveč določuje § 84. zgoraj omenjenega občinskega reda, da o prizivih zoper sklepe občinskega sveta v stvareh samosvojega področja občinskega razsoja deželni odbor.

Po § 25. opravnega reda deželnega zbora ima vsak poslanec pravico do deželne vlade, do deželnega glavarja in do načelnikov posameznih odsekov staviti vprašanje o predmetu, katero spada v področje deželnega zbora. Ker pa predmet interpelacije gospoda poslanca Ivana Hribarja in tovarišev, kakor je v predrečenem dokazano, ne spada v delokrog deželnega zbora, se z ozirom na opravljeni red ne morem spuščati v razpravo na vprašanja interpelacije ter opravičevati razsodbo deželnega odbora kot avtonomne oblasti in napraviti s tem nevaren pre-judic. Zato obžalujem, da moram meritorni odgovor na vprašanja interpelacije v imenu deželnega odbora odkloniti.

Posl. Hribar predlaga, da se v tem odgovoru otvori debata. Večina odkloni ta predlog. Poslanec baron Apfaltrern utemeljuje samostalni predlog, katerega so podpisali vsi dež. poslanci, naj se namreč naprosi vis. vlada, da c. kr. železniško obratno ravnateljstvo iz Beljaka premesti v Ljubljano ali pa tukaj ustanovi poseben oddelek, ki bi vodil drž. železnice v južnih planinskih deželah.

Ta predlog sta podpirala zastopnika mesta Ljubljane Grasselli in Hribar. Zadnji še nasvetuje, da se nove stavbe, ki bi se v slučaju premeščenja obratnega ravnateljstva drž. železnic gradile v Ljubljani, oprosté dež. priklad za dobo 25 let.

Oba predloga obveljata in se izročita železniškemu odseku. Baron Schwegel poroča o prošnji idrijskega zdravstvenega okrožja za posojilo in podporo za bolnico ter predlaga: Prošnja se izroči deželnemu odboru z naročilom, da nadaljuje dotične obravnave z vis. vlado, ki je v prvi vrsti poklicana varovati zdravstvene koristi v Idriji. Ob jednom se izreka dež. zbor, da bode v ta namen dovolil podporo v isti meri, kakor sploh za okrožne bolnice za silo. — Obvelja. (Konec slédi.)

Naklada na pivo.

(V deželnem zboru govoril poslanec Klun.)

(Dalje.)

Iz obširnega poročila je razvidno, da imajo Štajerska, Dalmacija, Gorica, Istra in Trst, Galicija

in Solnograška večjo ali manjšo deželno doklado na pivo. Ali tudi Moravska jo ima, in sicer po 1 gl. 65 kr. od hektolitra, na Češkem pa ima 1117 občin naklado na pivo, ki večidel znaša po 1 gl. od hektolitra, v nekaterih občinah pa celo po 1 gl. 70 kr.; in le to je vzrok, da se tam ni vpeljala deželna naklada na pivo, ker dežela neče v zadrego spraviti občin, ki bi poleg deželne naklade na pivo za občinske namene več ne mogle pobirati tako velike občinske priklaide.

Pri nas na Kranjskem imajo po že prej omenjenem izkazu poslanca Lenarčiča le naslednje občine za svoje potrebe naklado na pivo: Ljubljana 1 gl. 25 kr., Kamnik, Kranj in Vipava po 60 kr., Postojna, Ribnica, Stari trg in Senožeče pa po 50 kr. od hektolitra. Ali te naklade niso tako velike, da bi se ne dala poleg njih vpeljati tudi še deželna naklada na pivo, ali da bi drugim občinam ne bilo mogoče, za občinske namene naložiti tudi še naklado na pivo.

Proti nameravani nakladi na pivo došli ste deželnemu odboru dve peticiji, jedna od pivarnarjev na Kranjskem, jedna pa od zadruga gostilničarjev, kavarnarjev itd. v Ljubljani.

Obe peticiji povdarjate, da naj se v pokritev deželne potrebščine pritegnejo vsi davkoplačevalci po svojem razmerju, kar se pa ne bi zgodilo, ako se vpelje naklada na pivo, ker bi ta naklada zadela le eno vrsto davkoplačevalcev, namreč oštirje. To bi bila velika olajšava za bogate kmete, hišne posestnike in velike obrtnike.

Ali to je velika pomota. Že prej sem omenjal, da morajo k deželnim troškom pomagati vsi deželani, vsak po svojem razmerju, ne pa samo davkoplačevalci, ki že itak nosijo hudo butaro. Ravno z naklado na pivo pa se pritegnejo ljudje, ki morda še nič ne plačujejo za deželne potrebe, kakor uradniki, profesorji, duhovniki, vojaki in zasebniki, dasi tudi za-nje veljajo vse deželne naprave. O bogatih kmetih se pri nas v splošno ne more govoriti, sicer pa nosijo oni, kakor tudi hišni posestniki in veliki in mali obrtniki že jako težko breme za deželne namene in bodo tudi po nakladi na pivo toliko prizadeti, v koliki meri vživajo to pijačo, ker nikakor ni resnično, da bodo s to pijačo prizadeti samo gostilničarji. Saj to ni krčmarski, ampak konsumni davek. Gostilničarji ga bodo tako malo plačevali, kakor štacunarji ne plačujejo carine na kavo, ampak si jo zaračunajo pri konsumentih. Skušnja uči, da se pri vsaki davčni premembi, in celó pri premembi davčne veljave, mere ali vage premeni tudi cena dotičnega blaga, ali nikdar ne na škodo prodajalcem, ampak vselej na račun konsumentov. Tudi v tem slučaju utegne cena piva poskočiti na korist gostilničarjev, kateri zaradi tega gotovo nimajo vzroka protiviti se nakladi na pivo.

Ali če cena piva poskoči, pravijo pivarnarji v svoji peticiji, se bode pivopitje zmanjšalo, kar bi bila velika škoda za pivarnarje. Že v preteklem letu se je piva skoraj za 9000 hektolitrov manj skuhalo, kakor leta 1893. Kaj se le bo, če se pivo podraži!

Tudi ta strah je prazen. Leta 1889 poskočila je cena smodkam; tobakarji so se rotili, da ne bodo več kadili smodk in so si kupili lule, da bodo kadili tabak; napravile so se celó posebne družbe, katerih člani so se zavezali, da ne bodo nič več kadili smodk. Ali koliko časa je to trajalo? Zdaj se več kadi kakor prej, in donesek tobaškega monopola je poskočil za več milijonov goldinarjev. Vino je zdatno obdačeno, ali zaradi tega se ga ne povzije manj, in ravno tako vidimo, da se tudi poraba žganja ni zmanjšala, ker je dežela nanj naložila jako zdatno deželno naklado. Tudi pitje piva se vsled deželne naklade ne bode zmanjšalo, ampak se bode množilo v jednaki meri, kakor se množí prebivalstvo. Pivarnarji naj le gledajo, da bodo kuhali dobro pivo, pa se jim ne bode treba bati, da bi kako škodo trpeli. Ako se je v letu 1894 manj piva skuhalo na Kranjskem, kakor leta 1893, še ni dokaz, da bi se ga bilo manj povžilo, ampak pivarne ga skuhamo le toliko, kolikor mislijo, da ga bodo svojim naročnikom oddale, naposled pa jim zmanjka piva in ga morajo iskati drugod, da morejo zado-stovati zahtevam, kakor se je to že dostikrat zgodilo v nekaterih ljubljanskih pivarnah. Če bi ga bile več skuhalo, bi ga bile tudi več spečale.

Tudi to ni res, kar trdite obe imenovani peticiji, da najrevnejši ljudje pijó pivo, da bodo torej najrevnejši prizadeti z deželno naklado na pivo. Če si ogledamo gostilne, po katerih se toči pivo, se lahko prepričamo, da niso reveži, ki popijó vsako

leto okoli 110.000 hektolitrov piva, ampak boljši ljudje, ki se ne bodo ustrašili, ako vrček piva poskoči za 1 kr.

Zato tudi trditev ni utemeljena, da bodo ljudje segli po žganju, ako se pivo podraži. Če bi hoteli na najrevnejše ljudi ozir jemati, morali bi odpraviti naklado na žganje, ker je ravno žganje njihova pijača. Ako pa najrevnejši z naklado na pivo toliko donasajo za deželne potrebe, potem je prav primerno in pravično, da tudi imovitejši z naklado na pivo nekoliko plačujejo za nje. (Konec slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. februarja.

Russ pred volitvci. Dne 4. t. m. je poročal dr. Russ v Karlovih Varih o svojem delovanju v državnem zboru. Pojasnoval je, zakaj je liberalna stranka ostala v koaliciji, rekoč: Nas naprednih Nemcev je samo tretjina v zbornici in če hočemo imeti pri vladi kaj vpliva, moramo gledati vedno na kompromise s tistimi strankami, ki ravno tako mislijo. Tako postopanje ni priprosto, ni prijetno, ni poljudno. Na trnjevo pot opozicije ne moremo voditi svojega ljudstva, ker nočemo da bi po pijačnosti kratkega navdušenja prišla treznost, ki bi nam očitala, da smo bili kratkovidni. Razvila bi se potem koalicija brez nas in proti nam. Dokler ostane Plexer pri vladi, je ne bomo pobijali. — Lahko bi sicer uničili to ministerstvo in to koalicijo, a kaj naj pride namesto nje? Tembolj ker nas samo tisti k temu vspodbadajo, ki so nam sovražni, ali vsaj ne prijazni. O volivni pravici še ni znano nič pozitivnega. Mi smo dolžni varovati sedanje skupine, ker so nas te poslale v državni zbor; to je gotovo. Tehnično bi bila najložja splošna volivna pravica. Kakih 500 vol. okrajev in ravno toliko poslancev. A sedaj razven organizovanih industrijskih delavcev ni nobeden zanjo. Preosnova se mora vršiti tako, da se osnuje še četrta skupina. Splošna volivna pravica se ne bo mogla uvesti v državi, katere narodi imajo tako različno omiko in bi se morali še-le vzgojiti za volitve; ljudski slojevi mnogo bolj teže po stanovski organizaciji, ki je torej ločena po posebnih stanovskih potrebah. — To poročilo nam kaže, kako globoko je padla nekdanj tako ohola liberalna stranka. Oportunizem, breznačelnost in pred vsem grda sebičnost diči sedaj to stranko. Čudno pa je, da se izmed strank v koaliciji vsaka sklicuje na — druge.

Razštrjenje nedeljskega počitka za krošnjarje. Kakor poroča „Oesterr. Gewerbezeitung“ prosili so obrtniki, naj nedeljski počitek velja tudi za krošnjarje. Vlada hoče se ozirati tudi na to zahtevo. V trgovskem ministerstvu je dotični vladni postavni načrt že izdelan in se kmalu predloži državnemu zboru v razpravo.

Mažarska pravičnost. Sedaj so v Medjmurju volitve. Ta kos ogerske zemlje spada še pod zagrebškega nadškofa. Sedaj je bil brez dvojbe po volji svojega nadpastirja, tajnik nadškofa Posilevića ondu. A mažarska vlada je kmalu zasledila, da „hujška ljudstvo“ proti — kandidatu vladne stranke, ministru Vlasieću. Neumna in krivična misel je pri Mažarju z neumnim in krivičnim dejanjem v najbližnji zvezi. To se je tudi sedaj pokazalo. Dne 5. t. m. popoldne so v Perlaku zgrabili žandarji imenovanega tajnika dr. Premusa in ga odvedli v Čakatarn. Od ondot ga so odgurali čez mejo. Ž žandarji ohranja torej Vlasieć narodno kulturo, katero si je bil postavil kot glavni namen in o kateri je tako lepo govoril prejšnji teden v državnem zboru.

Rusko. „Gazeta Narodova“ ima iz Varšave poročilo, da je 14 zaprtih katoliških duhovnikov osvobojenih. Nikolaj II. je sam izdal dotični ukaz, kakor se čuje po posredovanju sv. Očeta. Ali že smemo upati iz te zarjice na boljše čase?

Grško ministerstvo. Razven Karkos-a ni mej novimi grškimi ministri nobenega izvedenejšega moža. Ministerstvo ni izbrano izmed poslancev, marveč izmed dvorjanov. Ministerski predsednik ima to velevažno lastnost, da igra vsak dan s kraljem biljard in to je menda dovolj. Ti možje pač ne bodo sposobni, da bi se pečali s kakim političnim vprašanjem, še manj pa, da bi kako zboljšali grozno stanje uboze ljudstva. Več pokraj in se je ustavilo, da noče plačevati davka. Lakota in pomanjkanje gospodarji mej nižjimi stanovi; zmed in prepovor je povsod dovolj. In vender bo to ministerstvo, po vsem sodeč, ostalo najmanj 6 mesecev. Nove volitve

še niso razpisane in predno se izvrše, preteče gotovo 4 mesece, dva pa tudi še kesneje, predno pride novo ministerstvo do vlade.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. februarja.

(Imenovanje.) Vodja dešk. semenišča in bog. prof. v Mariboru dr. Iv. Mlakar je imenovan stolnim kanonikom. — Okrožnega sodišča predsednik v Celju dr. Adalbert Gertscher je imenovan državnim nadpravdnikom v Trstu.

(Državni zbor.) Kakor listi soglasno sporočajo, pričel bo državni zbor svoje delovanje dne 19. februarja. Prvi predmet razprav v zboru bude predloga za davčno preosnovo, ki se bude vlekla gotovo več tednov.

(Pri sv. Lenartu v Slov. goricah) vršil se bo shod „Slov. društva“ dne 17. t. m., na katerem bodo poročali gg. poslanci dr. Gregorec, dr. Radaj in Fr. Robič.

(Šolska veselica.) Dne 13. in 14. febr. prirede v čitalničnih prostorih v Celju šolske sestre predstavo, pri kateri bodo gojenke igrale igrokaz: Sv. Alojzij Gonesga. — Kat. podporno društvo, ki vabi ude in dobrotnike k tej predstavi, prosi ob enem, naj tudi v tem letu blagi slovenski mladinojubi ne pozabijo prekristne in izvrstne šole, katero vodijo za celjsko okolico čt. šolske sestre. Doneski naj se blagovolijo pošiljati na naslov: Fr. Irgl, vikar v Celju.

(Vprašanje.) Poroča se nam: Dunajski žid Moric Stern razpošilja in usiljuje celemu svetu svoje kataloge, v katerih ponuja vsem jednako brez izjeme antikvarično celo vrsto knjig različne vsebine. Katalog ta ima cel oddelek odločen njim, ki se jim pravi po nemško „Lebemannen“, slovenskega izraza ne poznam. V tem oddelku, namenjenem umazanosti, lascivnosti, prešestvu, najdemo knjige Laha Mantegazze, prevedene na nemški jezik: „Physiologie des Schönen“, „Hygiene der Liebe“ itd. Da se to na Dunaju godi, je jasno. Ali žalost in srd se ti vrine v srce, če iste knjige najdeš očitno na prodaj izpostavljene v Ljubljani, v bukvarni, ki je v hiši nemškega filharmoničnega društva, ravno nasproti nunskega samostanu. V samostanu hodijo deklice k spovedi, k obhajilu, se učé in priučé čednostnega nedolžnega življenja, in če šoli odrastó, zaubiti jim kak vrag da v roko Mantegazzovo: „Hygiene der Liebe“, ali kako Balzacovo knjigo. Ista knjigarna ima javno na prodaj: Dr. Schwedh: „Diät und Wegweiser für Geschlechtskranke“. Ista knjigarna ima v deželi kranjski, kjer je prebivalstvo izključno katoliško, kjer se živé knjigarji od katoliškega zaslužka, očitno na prodaj knjigo: Ern. Renan: „Leben Jesu“, Berlin 1895, Hugo Steinitz“. Ali res še kak katoličan kaj kupi v knjigarni, kjer se blasfemije zoper Izveličarja prodajajo? Ali bi oblast duhovska ali oblast državna ne mogla dobiti nobenega paragrafa, da se jedenkrat za vselej pot zapre taki propagandi umazanosti, brezbožnosti, bogokletja. Mantegazza pomaga dobro kovati postavo civilnega zakona. Radovedni smo, kdaj bodo stavili naši deželni poslanci kapitalistične stranke kako interpelacijo v tem oziru. Konečno pa le to zatrjujemo, da je tako ravnaue v Ljubljani — javno pohujšanje.

(Deželna hipotečna banka za Koroško — ni dovoljena! S Koroškega: Koroški deželni zbor je bil v lanskem zasedanju sklenil zakon, da se napravi deželna hipotečna banka. Liberalnim velmožem se je ž njo zelo mudilo in liberalni časnikarji so dotični sklep povzdigovali na vse pretege. Če bi se tudi drugega ne bilo doseglo s to banko, gotovo to, da bi par političnih privržencev dobilo mastnih plač. Mudilo se je pa še posebej velikemu ropotaču dr. Steinwenderju, ki je letos kar v prvi seji predlagal, da naj se razpiše mesto ravnatelja nameravani banki, češ, da najvišje potrjenje mora priti v par dneh. Bilo je namreč že vse gotovo, samo ta „majhna“, žal pa precej odločilna stvar je še manjkala. Ko sankcija le ni hotela dospeti, je nestrpni dr. Steinwendar interpeloval deželnega predsednika, kje tiči ta stvar. Uljudni predsednik mu je takoj odgovoril,

da bo takoj malo podregnil na višjem mestu in še posebej poudarjal, koliko „zanimanja“ je za to banko. Je-li gosp. dr. Steinwender sam hrepenel po novi mastni službi, ali kateri njegovih zvestih opred — ne vemo! Upal je zastoj, zakaj dne 5. t. m. je prebral tajnik doktor Müller naznailo vlade, da zakon o napravi deželne hipotečne banke ni dobil najvišjega potrjenja! — Tableau!! — Kakšen obraz je pri tem naznailo delal Steinwender, ne vem; nauk si zdaj lahko zapomni, da naglica škoduje!

(Občinski svet ljubljanski) Dnevni red seji občinskega sveta ljubljanskega v petek 8. dan februarja 1895, ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Oznanila predsedstva. 2. Finančnega odseka poročilo: a) o proračunu občinskem za 1895. leto; b) o Fr. Ks. Souvannvi ponudbi gledé prodaje zemljišča za vredbo prostora pred muzejem Rudolfinum. 3. Stavbinskega odseka poročilo o Antona Dečmana prošnji za gradnjo in otvoritev dveh cest na njegovem parcelovanem posestvu na Poljanah. 4. Šolskega odseka poročilo o računih mestnih ljudskošolskih vodstev gledé porabe dotacij v šolskem letu 1893/94.

(Iz Prage.) Dne 31. pr. m. se je izpolnilo Mladočehom v deželnem zboru hrepenenje po škandalih. Poslanec dr. Kramář je utemeljeval svoj predlog zadevajoč odgovornost deželnega predsednika. Govornika so v govoru motili njegovi nasprotniki, zaradi česar se je pritoževal ter prosil deželnega maršala kneza Lobkovic, naj naredi mir. Le-ta mu je odgovoril, da ne more prisiliti poslancev k pazljivosti. Tako je šlo naprej. Potem je začel deželni predsednik grof Thun za navlaš v nemškem jeziku in vrgel celi predlog v koš, rekoč o njem, da je v zbornici „indiskutirbar“. Mladočehi so večkrat oporekali, vpili, da ne razumejo nemški, itd., ali g. dež. predsednik se je menil prav malo za njih rogoviljenje. Na obeh straneh se vidi obsodbe vredna brezozirnost! — Prav redek a zelo žalosten slučaj se je zgodil tukaj pretečeni teden. Neki državni uradnik je dal svojo 16letno hčer sem v šole. Menil je, da je poiskal hčerki dobro stanovanje. Radi opravkov je ni mogel dalje časa obiskati. Ko je to slednjič storil, odgovorila mu je hišna gospodinja, da je ni pri njej že dva meseca. Oče je svojo hčerko iskal, a zastoj. Konečno mu je jeden njegov znanec nasvetoval, naj jo išče v razupitih hišah. Oče je to storil in v prvi hiši je našel svojo hčer, ki pa ni mogla z njim, ker je bila „obrtnici“ dolžna 20 gld. Oče je plačal, ali hudobna žena je zvekšala dolg na 50 gld. Mladenka je bila zapeljana od neke babure, ki ji je obetala, da ji poišče lepo stanovanje. Neizkušeno dekle ji je verjelo in je prišlo v razupito hišo. Celo stvar ima v rokah policija. Pač svarilo za stariše.

(Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 27. jan. do 2. febr. 1895.) Število novorojencev 21, umrlih 18; mej njimi za jetiko 5, vnetjem sopilnih organov 2, vsled mrtvo-uda 2, vsled starostne oslabelosti 1 in za različnimi 8, skupaj 18, med njimi je 6 tujcev in 8 iz zavodov.

(Iz Brna), dne 2. svečana. Kakor sem sporočil, ustanavljajo gospodarska društva Raiffeisenove posojilnice na Moravskem. Zdej se je o njih govorilo v dež. zboru. Zoper nje sta udrihala poslanca Rozkošny in posebno dr. Zúček. Dr. Zúčeku ni všeč, da so Raiffeisenove posojilnice nemškega početka. Kakega početka pa so zdanje posojilnice Schultz Delitschove? So li morda te češke? Čudno da so po godu g doktorju obstoječe, ustanavljajoče se pa ne! Schultz je bil nemški liberalec, Raiffeisen pa nemški klerikalec, to bode najbrže vzrok. Oba gospoda sta tako govorila, ker nista poznala razločka med imenovanima posojilnicama. Pri Raiffeisenu stane posojilo 500 gld. samo 13 kr., kakor je dejal poslanec Škene, v posojilnici Schultzovi pa 13—15 gld., in po pravnem zastopniku celo 50 gld. Raiffeisenove posojilnice se lažje vodijo, ne potrebujejo nobenih pravnih zastopnikov in dr. Zúček je odvetnik. Nekdo je pa rekel, da se upa z Raiffeisenovimi posojilnicami izseliti vse Abrahamoviče in Izakoviče v Palestino, takih ljudij (židov) je na Moravskem ne malo.

(V cerkvi zasuti.) Iz Marsale se poroča, da se je v stolni cerkvi San Karlo mej službo božjo udril strop. Do sedaj so izvlekli iz razvalin 45 mrtičev in 35 nevarno ranjenih.

(Nesebičen maršal.) Pred kratkim je umrl francoski maršal Canrobert, kateri je bil najlepši izgled nesebičnosti. Ko je v Rimu umrl Viktor Emanuel, šel je maršal kot zastopnik Francije k pogrebu. — Vrnivši se v Pariz šel je maršal k vnanjemu ministru, da bi nazaj dal 15.000 frankov, katerih na potu ni porabil. Minister denarja ni hotel vzeti, češ — zbornica je kredit za Vas dovolila, jaz ne vem kam z denarjem. „To meni nič mar“, odgovori Canrobert, „ker nisem bogat, bi mi bili morali tudi dodati, ako bi bil več porabil, kakor se mi je dovolilo. Ravno tako morate sedaj preostanek nazaj vzeti“. Ko ta ugovor le ni pomagal, se je maršal tako razjezil, da je rekel: „Ako ne vzamete tisočakov nazaj, vrgel jih bom v reko Seine“. To je vendar pomagalo in maršal je šel mirno domu.

(Lep pridelek.) Iz Ribnice se nam poroča: Janez Sadnik, posestnik v Podstenah, je zopet prodal tri lepe prašiče polnokrvne Jorkšire plemena. Vsi trije so tehtali po starem 16 stotov in 20 funtov jeden izmed njih je tehtal 6 stotov in 10 funtov. Toraj priporočila je vredno isto pleme.

Društva.

(Vabilo) k predpustni veselici, katero priredi slov. katol. delavsko društvo svojim udom v prostorih starega strelišča v Ljubljani na nedeljo, dne 10. februarja 1895 s sodelovanjem slav. tamburaškega društva iz Ribnice. Vspored: 1. Deklamacije. 2. Petje. 3. Pravica se je skzala. Burka s petjem v 2 dejanjih. 4. Loterija. 5. Prosta zabava. Med raznimi točkami svira slav. tamburaška godba. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina: za ude in njih družine po 10 kr. od osebe, za neude po 30 kr. od osebe. Čisti donesek namenjen je v podporo bolnim udom. Tovariši in prijatelji delavskega stanu se naj- uljudneje vabijo k tej veselici.

(Občni zbor konserv. obrtnega društva v Ljubljani) vršil se je v nedeljo, dne 27. januarja v navzočnosti okolu 40 članov. Predsednik g. Rebek otvori zborovanje točno ob 1/2 7 uri zvečer s prisrčnim pozdravom vseh navzočih osobito še naglašá, da se obrtniki radujejo navzočnosti g. drž. poslanca Kluna. Spominja se predsednik mej letom umrlih članov, in sicer je prvi umrl odbornik g. J. Bukovnik, kmalu za njim po kratki boleznii ustanovitelj konserv. obrtnega društva in njega bivši prvi predsednik g. J. Begali. letos meseca januarja pa je umrl član g. Klein. Po veljavnem običaju je ukrenil odbor, da se je za vsakaterim umrlih priobčilo naznanilo smrti v „Slovenec“ in je bila naročena za vsakega pokojnika črna sv. maša, katere se je vdeležilo vselej nekaj sočlanov. Za bivšega pokojnega ustanovitelja pa je odbor še preskrbel mrtvaške liste ter jih razposlal vsem članom. Predsednik pozivlje navzoče, naj v znak sožalja vstanejo raz sedeže. — K drugi točki dnevnega reda oglasi se društveni tajnik ter obširno poroča o društvenem oziroma odborovem delovanju. Društveni shodi so bili štirje, in sicer dne 3. novembra 1893, 11. marca, 22. julija v Skofji Loki in 28. oktobra 1894; odbor pa se je sešel in posvetoval v osemnajstih sejah. Priredil je odbor svojim članom dva Miklavževa večera, katerih prvi se je osobito prav dobro obnesel, dva izleta, in sicer v Skofjo Loko in na Vevče, kjer so si vdeleženci ogledali ondoto papirnico. Tudi je prav dobro vspela vrtna veselica dne 17. junija in zabavni večer v Hafnerjevi pivarni dne 4. novembra. Tajnik konstatuje, da je število članov naraslo, da pa bode nujna naloga izvoljenemu odboru v bodoče, da se bistveno preuredé pravila ter zviša udnina, kajti z dosedanjim članovnim društvom ne bode moglo vspevati. Omenja tudi, da so se nekateri člani hoteli dejanjsko vdeležiti lanskih volitev v občinski zastop, postavili so zmožnih kandidatov iz srede društvenikov, pa tud. druge delavne in zmožne obrtnike. Žal pa, da se je stvar zasukala na napačni tir, ter je zadeva neke zadruge bila bojda povod razdvojitvi. Predlagan pa in izvoljen je bil društveni predsednik za ude obrtniške in trgovske zbornice. Društvo je pristopilo kot član Moherjevi družbi in Slov. Matici, ter so dotične knjige na razpologo ceujenim članom. Konečno povdarja še tajnik, da zapisnika o tretjem občnem zboru ne more prečitati, ker prejšnji zapisnikar o njem niesar ni priobčil. Vršil pa se je tretji občni zbor dne 22. oktobra l. 1893 in je bilo izvoljeno novo odborništvu in celó predsedništvo se je spre menilo. O tretji točki dnevnega reda: poročilo blagajnikovo poroča gospod Kregar, da je prevzel od prejšnjega blagajnika hranilno knjižico v vrednosti 153 gld. 32 kr., da je poravnal vse troške, tudi ostale starega odbora za tiskovine in Miklavžovo opravo, da je plačalo 111 udov društvenino za leto 1894 ter je gotovine ostalo koncem 1894 l. 115 gld. 51 kr., inventar pa je vreden 52 gld. 27 kr. Tudi blagajnik povdarja, da bode treba zvišati udnino, ako hoče društvo doseči kaj vspešnejšega, kajti poleg dobre volje in delavnosti treba povsodi tudi gmotnih

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

sredstev. Osobito blagajniku naj bi gg. člani olajšali težavni posel s točnim, rednim plačevanjem društvenine. Društvo ima 135 udov, torej za nekako 25 več nego prejšnje leto. Račune sta pregledala in podpisala dva odbornika, ter jih našla v popolnem redu. — Volitev novega odbora vršila se je po listkih ter so bili nastopni gg. društveniki izvoljeni: Breskvar Franc, knjigovez; Beden Iv., čevljar; Čermelj Jernej, trgovec; Dostal Karol, tapetnik; Kovač France, čevljar; Kozák Josip, mesar; Kregar Jan., pasar; Pauer Frid., pek; Pavšner Fr., krojač; Rebek Josip, ključar; Tome Franc, pozlatar; Tome Josip usnjar; Zorman Alojzij, molar. — Ko so se nekateri navzoči gospodje bodrili društvene člane k jednosti in složnemu delovanju v prosep malega obrta, izrekla se je prav iskrena zahvala uredniku „Slovenca“, kateri obnavlja vsa društvo tikajoča poročila in vabila. — Predsednik zaključil je sejo zahvalivši se za obisk in vstrajno paznost ob 10. uri zvečer. — Pri dne 30. januarja vršeci se odborovi seji, kateri je predsedoval starosta odbornikov gospod Josip Tome, konstituiral se je odbor nastopno: Josip Kozák, mesar, predsednik; Ivan Kregar, pasar, podpredsednik; France Tome, pozlatar, blagajnik; Franc Breskvar, knjigovez, tajnik. Odborniki: Beden Ivan, Čermelj Jernej, Dostal Karol, Pauer Friderik, Pavšner Franc, Rebek Josip, Tome Josip, Zorman Alojzij.

(Društvo Marijine bratovščine) boče imelo prihodnjo nedeljo dopoldne ob 10. uri v mestni dvorani na rotovžu svoj letni občni zbor. Dnevni red obsega razven poročila o letnem računu 1894 tudi volitev 4 odbornikov in 3 računskih preglednikov in posamezne nasvete udov. — Dohodki društva v preteklem letu so znašali 4003 gl. 29 kr. troški pa 3998 gl. 11 kr. in konečno stanje društvenega premoženja je 24668 gl. 16 kr.

(Pomočniški zbor kovinske zadržuge v Ljubljani) vabi na plesalni venček v dan 9. februarja t. l. na korist bolniške blagajne pomočniškega zbora v Iv. Hafnerja pivarni, sv. Petra cesta. — Začetek ob 8. uri. — Vstopnina za gospode 50 kr., za dame 30 kr. — Veledušnim predplačilom se v ožigled dobrodelnemu namenu ne stavijo meje. Odbor.

(Čitalnica v Planini.) Vaše blagorodje! Vsprejmite uljudno to vabilo — Na majhno pustno razvedrilo. — Ki ga napravijo v Planini — Slovenije iskreni sini — V čitalno društvo složno zbrani: — V prostorni Kovščevi dvorani. — Zvečer, 11. dan svečana, — Ob osmih družba vsa bo zbrana. — Program je lep in mnogovrsten. — Večer brez dvoma bo izvrsten. — Igrali bodo tamburaši, — Sloveči Ribničanje naši. — Že to naj Vas spodbode priti, — In z nami pusta se navžiti. — Kdor hotel bo samo poslušal, — Pa tudi plesati poskušal. — Le 1 krona je vstopnina, — Za 2 sme priti vsa družina. — Le k nam! Gotovo! Brez upora! — To želja vdanega je Vam odbora.

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi dne 16. svečana t. l. v lastnih prostorih „Narodnega doma“ plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Glavna skupščina društva narodne čitalnice za 31. društveno leto 1894 boče v nedeljo 17. svečana t. l. ob 3. oziroma 4. uri popoldne v društvenih prostorih

Telegrami.

Deželni zbori.

Gradeo, 7. januarja. Ob začetku seje izjavi poslanec Radaj v imenu svojih slovenskih somišljenikov, da z ozirom na večeraj izročeni tudi od deželnega glavarja podpisani predlog, ki nasprotuje zakonu, ter Slovencem odreka vsako pravico, jim očita narodno prenapetost in nestrpnost, ne morejo Slovenci več sodelovati v tem deželnem zboru. Na to so slovenski poslanci zapustili zbornico.

Inomost, 7. februarja. Specijalna debata o bramovski predlogi vršila se je na

kratko. Poslanec Treuiefels je predlagal, naj se sklene napraviti spomenico na ministerstvo o slabih gospodarskih razmerah na Tirolskem. Kot člani za odposlanstvo k cesarju so izvoljeni glavar grof Brandis, dr. Kathrein in Treuiefels.

Lino, 7. februarja. Deželni zbor je vsprejel predlog šolskega odseka, s katerim se deželnemu odboru naroča, da vsled škofove želje se posvetuje z deželnim šolskim svetom in škofijskim ordinarijatom gledé pomnožitve ur za veronauk na ljudskih šolah. Cesarski namestnik izjavi, da je vlada pripravljena ugoditi nameravanemu predlogu. Poslanec Bahr se v imenu levice načelno izjavi za predlog. Škof se zahvali namestniku in levici za naklonjenost povdarjajoč važnost verskega pouka.

Vojaka mej Kitajci in Japonci.

London, 7. februarja. Listi poročajo, da je padel poveljnik kineških pešcev pri Vajhavaji. Stanje kitajskih čet, ki še branijo trdnjavo otoka Lin-Hing-Tao, je skrajno slabo. — Tudi o poveljniku japonskih čet v Manžuriji se govori, da je ubit.

Čakurn, 7. februarja. Pri volitvi državnega poslanca dobil je po hudem pritisku minister Vlassić 1280 glasov, kandidat ljudske stranke zdravnik dr. Major pa 1220 glasov.

Pariz, 7. februarja. Predsednik republike je podelil bivšem italijanskemu poslancu v Parizu Ressenmanu veliki križ častne legije.

Peterburg, 7. februarja. Knez črnogorski bo na posebno povabilo prišel obiskat ruskega carja. — Jutri odpeljeta se car in carica v Carskoje Selo.

Umrli so:

5. februarja. Leopold Dovjak, delavčev sin, 8 let, Dunajska cesta, delavske hiše V., angina dipht.
6. februarja. Terezija Oitzl, zasebnica, 21 let, Cesarja Jožefa trg 2, peritonitis puerperalis. — Jožefa Potrato, sod. pristava žena, 36 let, Mešni trg 23, plućna tuberkuloza. — Franc Hojan, vrtnar, 36 let, ulice na Grad 12, plućna tuberkuloza. — Ivana Elbert, poslovođe hči, 27 let, Pred Škofijo št. 13, oedema pulm.

V bolnišnici:

4. februarja. Jožefa Rehar, gostija, 91 let, marasmus senilis.
5. februarja. Lukner, delavka, 35 let, jetika.

Tujci.

6. februarja.

Pri **Stonu**: Güns, Klütz, Ekert, Klausner, Manneheim, Missauer in Gottlieb z Dunaja. — Pontesegger iz Gradca. — Eichholz iz Ilmenau-a. — Victor iz Heilbron-a. — Berlic iz Mošenj. — Sorma iz Budimpešte.

Pri **Molču**: Ellinger, Heidrich z Dunaja. — Lovšin iz Ribnice. — Neustädter iz Monakovega. — Hössler iz Blottendorf-a. — Kastl, Schiller iz Plzna. — Oberdorfer iz Pulja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
7. u. jut.	726.9	-8.4	brezv.	oblačno	
7. u. pop.	725.8	-6.0	sl. svzh.	"	16.2
9. u. zveč.	725.5	-8.0	sl. szap.	"	sneg
Srednja temperatura		-7.5	za 7.1° pod normalom.		

Dunajska borza.

Dne 8. februarja.	
Skupni državni dolg v notah	101 gl. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	125 " 95 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 " 95 "
Ogerska zlata renta 4%	124 " 80 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 20 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1070 " — "
Kreditne delnice, 160 gl.	415 " 40 "
London vista	124 " 30 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 20 mark	60 " 77 1/2 "
20 frankov (napoleonador)	12 " 14 "
Italijanski bankovci	9 " 85 1/4 "
C. kr. cekini	46 " 85 "
	5 " 83 "

Dne 7. februarja.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	150 gl. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	164 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	199 " 25 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 35 "
Tisinske srečke 4%, 100 gl.	147 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	131 " 25 "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	111 " 25 "
4% kranjsko deželno posojilo	67 " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	100 " — "
Prijoritete obveznice državne železnice	230 " — "
" " južne železnice 3%	175 " 75 "
" " južne železnice 5%	130 " 50 "
" " dolajnskih železnice 4%	98 " 50 "

Konkurs
je od deželnega sodišča proglašen na imenje vknjiž. trgovca Frana Habijančiča v Ljubljani. Konkursni oskrbnik je deželnega sodišča svetnik A. Tschsch, konkursni komisar dr. Iv. Šusteršič v Ljubljani. Shod upnikov je 11. februarja; zglasila za terjatve do 7. marca; likvidacijski rok dne 18. marca v Ljubljani.

Pojasnilo.

Včerajšnji „Sl. Narod“ vnovič poroča o predpustni veselici „Katol. delavskega društva v Ljubljani“ ter pravi, da je drugi program, v katerem ni plesa, dal tiskati predsednik „kat. tiskovnega društva“. Ker si ne smém prisvajati zaslug, katerih nimam, izjavljam, da je ta vest popolnoma neresnična in da nisem tiskati ali razpošiljati dal niti prvega niti drugega vabila za predpustno veselico „kat. delavskega društva“.

A. Zupančič.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet
ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gl. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križu ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri 566 15

Ubaldu pl. Trnkóczyju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Pri c. kr. poštnem in brzojavnem uradu v Št. Petru na Krasu

se sprejme

poštni sluga.

Dotični mora biti neoženjen, zmožen v branju in pisavi, nad 25 let star, krepek, ter se mora z dobrim spričevalom dotičnega gospoda duhovna izkazati. Plačilo po dogovoru. 84 2-2

Izborna svojo zalogo
raznovrstnih vóz
kritih in nekritih

kakor tudi raznovrstnih
sanij (Schlitten)

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu trdka

Fr. Šiške dediči
Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki cení. 90 3-2

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.